

Posłaniec św. Brunona

Nr 245

13 listopada 2016

Gazetka parafii p.w. św. Brunona Bonifacego z Kwerfurtu w Łomży

Odnowa w Duchu Świętym

„Odnowa w Duchu Świętym w Kościele katolickim, zwana także Katolicką Odnową Charyzmatyczną, nie jest jednolitym ruchem o zasięgu światowym. W odróżnieniu od większości ruchów nie ma jednego założyciela, lub grupy założycieli, nie ma też listy członków.

Jest to wysoce zróżnicowany zespół jednostek i grup podejmujących różne działania, często od siebie niezależne, na różnym etapie rozwoju i o różnorodnie rozłożonych akcentach. Te osoby i grupy łączy to samo doświadczenie. Stawiają sobie one również te same cele”.

Grupy modlitewne spotykają się co tydzień na spotkaniach modlitewnych, których głównym elementem jest głośna, żywa modlitwa. Mają one najczęściej strukturę otwartą, lecz pewne elementy spotkania powtarzają się: zaproszenie Ducha Świętego do prowadzenia spotkania, uwielbienie Boga, słuchanie Słowa Bożego, nauczanie, osobiste świadectwo życia niektórych uczestników spotkania. Na spotkaniach modlitewnych ujawniają się charyzmaty. Grupy modlitewne prowadzone są najczęściej wspólnie przez duszpasterza i zespół świeckich animatorów z liderem na czele; spotkania odbywają się zwykle przy parafii. Charyzmaty (gr. charisma – dar łaski) – nadnaturalne dary Ducha Świętego, udzielane różnym osobom dla budowania całej wspólnoty. Do charyzmatów zalicza się m.in.. tzw. dary epifanijne, czyli nadzwyczajne: dar języków pojawiający się często w modlitwie jednoczesnej uczestników. Mimo spontanicznego charakteru modlitwy, ma ona przebieg pełen pokoju i harmonii. Wyraża się przez bezpojęciową ekspresję słowną płynącą z ust uczestników spotkania, choć niejednokrotnie zdarzały się przypadki modlitwy w językach w sensie filologicznym. Chrzest w Duchu Świętym, zwany także „wylaniem Ducha Świętego” lub „modlitwą odnowienia darów Ducha Świętego” nawiązuje do biblijnej i historycznej Pięćdziesiątnicy (Dz 2, 1-41). W tym dniu apostołowie otrzymali Ducha Świętego (zostali ochrzczeni w Duchu Świętym), czemu towarzyszyło mówienie językami i przepowiadanie Jezusa z mocą (nawróciło się ok. 3 tys. ludzi). Chrzest w Duchu Świętym odbywa się zwykle podczas modlitwy całej wspólnoty z nałożeniem rąk na człowieka, który prosi o to. Często taką modlitwę poprzedza kilkutygodniowe seminarium życia w Duchu (zwane też rekolekcjami ewangelizacyjnymi Odnowy). Polega ono na codziennym, samodzielnym rozważaniu Słowa Bożego, słuchaniu konferencji oraz na dzieleniu się swoimi doświadczeniami z modlitwy w małych grupach. Seminarium życia w Duchu to podstawowa forma ewangelizacji proponowana przez ruch Odnowy w Duchu Świętym. Prowadzi do nawrócenia się od grzechu, przyjęcia Jezusa jako Pana i Zbawiciela swojego życia, a następnie do przyjęcia charyzmatów, otrzymywanych po to, by służyć innym.

Odnowa w Duchu Świętym spotyka się w naszej parafii na modlitwie w każdy poniedziałek po Mszy św. o godz. 18:00.

www.odnowa.org

Ewangelia wg Św. Łukasza (Łk 21, 5-19).

Gdy niektórzy mówili o świątyni, że jest przyozdobiona pięknymi kamieniami i darami, Jezus powiedział: «Przyjdzie czas, kiedy z tego, na co patrzycie, nie zostanie kamień na kamieniu, który by nie był zwalony». Zapytali Go: «Nauczycielu, kiedy to nastąpi? I jaki będzie znak, gdy się to dzieć zacznie?» Jezus odpowiedział: «Strzeżcie się, żeby was nie zwiedziono. Wielu bowiem przyjdzie pod moim imieniem i będą mówić: „Ja jestem” oraz „nadszedł czas”. Nie chodźcie za nimi. I nie trwóście się, gdy posłyszycie o wojnach i przewrotach. To najpierw musi się stać, ale nie zaraz nastąpi koniec». Wtedy mówił do nich: «Powstanie naród przeciw narodowi i królestwo przeciw królestwu. Będą silne trzęsienia ziemi, a miejscami głód i zaraza; ukazać się straszne zjawiska i wielkie znaki na niebie. Lecz przed tym wszystkim podniosą na was ręce i będą was prześladować. Wydadzą was do synagog i do więzień oraz z powodu mojego imienia wlec was będą do królów i namiestników. Będzie to dla was sposobność do składania świadectwa. Postanówcie sobie w sercu nie obmyślać naprzód swej obrony. Ja bowiem dam wam wymowę i mądrość, której żaden z waszych prześladowców nie będzie się mógł oprzeć ani się sprzeciwić. A wydawac was będą nawet rodzice i bracia, krewni i przyjaciele i niektórych z was o śmierci przypawiają. I z powodu mojego imienia będącie w nienawiści u wszystkich. Ale włos z głowy wam nie zginie. Przez swoją wytrwałość ocalicie wasze życie».

* * * * *

NIE LĘKAJMY SIĘ KOŃCA ŚWIATA!

„A dla was, czczących moje imię, wszędzie słońce sprawiedliwości i uzdrowienie w jego promieniach” (1 czytanie). Wielu fałszywych proroków, przedstawicieli różnych sekt, próbuje ustalić rok i dzień końca świata. Powołują się przy tym na różne przepowiednie, jasnowidztwa i znaki, także te, które wylicza Jezus w dzisiejszej Ewangelii: wojny, przewroty, trzęsienia ziemi, głód, zaraza, zjawiska kosmiczne. Powstają na ten temat katastroficzne filmy, publikuje się książki i obszernie artykuły prasowe. Fałszywi prorocy zwołują ludzi do tego stopnia, że ci, zamiast zadbać o swoje zbawienie, prawdziwie nawrócenie do Boga, ubezpieczają swoje mienie, przygotowują schrony i magazynują żywność. Dla nas, chrześcijan, wyznacznikiem myślenia o końcu świata winny być słowa Jezusa: „O tym jednak, kiedy nadejdzie ten dzień i godzina, nikt nie wie: ani aniołowie w niebie, ani Syn, tylko Ojciec” (Mk 13,32).

To „nikt” winno nam wystarczyć! Jednakże w naszym życiu są chwile, które uznajemy za koniec świata. Odszedł ktoś kochany. Rozpadło się to, co miało dać szczęście. Pogrzebaliśmy nasze marzenia. Utraciliśmy młodość, zdrowie, pozycję społeczną. Czyli koniec świata należy także rozpatrywać w kategoriach nie jakiejś mglistej przyszłości, lecz w aktualnej rzeczywistości. Nie poddawajmy się jednak stanom frustracji. Bóg nas kocha! Jego Syn odkupił nas swą przenajdroższą Krwią. I choć przyjdzie jako Sędzia, okaże pełnię swego miłosierdzia. Bylebyśmy tylko chcieli uznać swą małość i grzeszność. Bylebyśmy tylko otworzyli swe serca na Jego Miłość!

* * * * *

Błogosławieni miłosierdzie czyniący! Dzień jedności Ruchów i Stowarzyszeń Katolickich Diecezji Łomżyńskiej - sobota 19.11.2016 roku

Miejsce: Centrum Kultury przy Szkołach Katolickich w Łomży (Sadowa 12A) oraz katedra i Wyższe Seminarium Duchowne w Łomży

Ramowy program:

godz. 9:30 - rozpoczęcie spotkania

godz. 9:45 - 11:30 - trzy wystąpienia zaproszonych gości:

1) ks. dr hab. Stanisław Skobel (prof. UKSW) - "Owoce Bożego Miłosierdzia"

2) Lech Dokowicz (reżyser filmowy) - "Miłosierdzie - miłość bez granic"

3) o. Aaron Wojciech Kubas (franciszkanin) - "Powołani do bycia apostołami Miłosierdzia"

godz. 11:30 - 12:00 - przejście do katedry

godz. 12:00 - 13:00 - Msza św. w katedrze pod przewodnictwem biskupa naszej diecezji

godz. 13:00 - 14:00 - powrót z katedry i posiłek w Wyższym Seminarium Duchownym

godz. 14:00 - 17:30 - znaczenie Miłosierdzia Bożego w charyzmacie i działaniu wspólnot diecezji łomżyńskiej – prezentacja poprzedzona medytacją przed obrazem Bożego Miłosierdzia, którą poprowadzi o. Aaron Kubas.

ZAPRASZAMY! WSTĘP WOLNY!

Trójca Święta

Chrześcjanin od najmłodszych lat zna słowa, które wypowiada podczas czynienia znaku krzyża: „W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego”. Te słowa słyszymy także na początku Mszy Świętej, a w nieco zmienionej formie na jej zakończenie: „Niech was błogosławi Bóg Wszechmogący, Ojciec i Syn, i Duch Święty”. W ten sposób wyznajemy wiarę w Trójcę Świętą, która jednoczy wszystkich chrześcijan (por. KKK 232). Prawda o Trójcy Świętej jest główną tajemnicą wiary dotyczącą Boga, zajmującą główne miejsce pośród prawd objawionych. Prawda o Trójcy Świętej mówi o tym, że jest jeden Bóg w trzech osobach: Bóg Ojciec, Syn Boży i Duch Święty. Jak naucza Katechizm Kościoła Katolickiego, „nie wyznajemy trzech bogów, ale jednego Boga w trzech osobach” (KKK 253); jesteśmy „chrzczeni «w imię» - a nie «w imiona» - Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ponieważ jest tylko jeden Bóg, Ojciec wszechmogący, i Jego jedyny Syn, i Duch Święty: Trójca Święta” (KKK 233). Te Osoby Boskie różnią się jednak relacjami wzajemnymi i pochodzeniem. Bóg Ojciec zrodził przed wiekami Syna Bożego, współistotnego Sobie, a Duch Święty pochodzi od Ojca i Syna Bożego. Rzeczywistość Trójcy Świętej była zapowiadana w obrazach w Starym Testamencie, między innymi w wizycie trzech Boskich wędrowców u patriarchy Abrahama (Rdz 18,1-15). Tę biblijną scenę uwiecznił na swej słynnej ikonie rosyjski malarz Andrzej Rublow, zaś Ojciec Święty Jan Paweł II w „Tryptyku rzymskim” opisał ją w poetyckich strofach słowami: „Było Przybyszów Trzech, których przyjmował / z wielką czcią. / Abram zaś wiedział, że to On, / On jeden. / Rozpoznał Głos / Rozpoznał obietnicę”. Dopiero jednak Jezus objawił nam, że Bóg jest Ojcem w niezwykłym sensie - nie tylko jako Stwórca, lecz jako odwieczny Ojciec w relacji do swojego jedyne Syna. Z kolei Jezus jest Synem wyłącznie w relacji do swego Ojca: „Nikt nie zna Syna, tylko Ojciec, ani Ojca nikt nie zna, tylko Syn i ten, komu Syn zechce objawić” (Mt 11,27; por. KKK 240). Cały sens ziemskiej działalności Jezusa sprowadza się więc do tego, że objawia On Ojca, pełni Jego wolę i dokonuje zbawienia człowieka jako Syn Ojca, przyjmujący naturę ludzką. Uwielbienie Jezusa Chrystusa, przyjęcie Jego ofiary przez Ojca i objawienie ostatecznych losów świata dokonuje się w mocy Ducha Świętego (Rz 1,4; 1 Tm 3,15). Duch Święty jest węzłem miłości spajającym Ojca i Syna, dlatego tajemnica wewnętrznej jedności życia Bożego jest dla chrześcijan wezwaniem, aby w życiu kierować się miłością, szukając jedności na wzór Trójcy Świętej. Zapamiętajmy: „Tajemnica Trójcy Świętej stanowi centralną tajemnicę wiary i życia chrześcijańskiego. Tylko jedyny Bóg, objawiając się, może pozwolić poznać się jako Ojciec, Syn i Duch Święty” (KKK 261). „Wiara katolicka polega na tym, abyśmy czcili jednego Boga w Trójcy, a Trójcę w jedności, nie mieszając Osób (...) inna jest bowiem Osoba Ojca, inna Syna, inna Ducha Świętego, lecz jedno bóstwo” (KKK 266). W jednym działaniu Bożym każda Osoba Boska ukazuje to, co jest Jej własne w Trójcy Świętej, chodzi tu szczególnie o dar stworzenia, odkupienia i uświęcania świata (por. KKK 267).

Ogłoszenia DUSZPASTERSKIE

1. Liturgia Słowa dzisiejszej, przedostatniej, niedzieli roku liturgicznego przypomina nam o sprawiedliwym sądzie Bożym, który czeka każdą i każdego z nas. Pan Bóg oceni nasze życie: wynagrodzi dobro, a zło ukarze. W Ewangelii znajdziemy również zapowiedź prześladowań. Wierność Chrystusowi i Jego nauce spotka się z niezrozumieniem i wrogością nawet ze strony najbliższych, jednak obietnica wspaniałej nagrody winna nas motywować do prowadzenia życia prawdziwie chrześcijańskiego i bycia świadkiem tego, że Pan Bóg jest stale obecny wśród swojego ludu.

2. W przyszłą niedzielę zakończy się w Kościele jubileuszowy Rok Święty Miłosierdzia. Duchowo będziemy się łączyć z Ojcem Świętym oraz osobiście i wspólnotowo dziękować za wszelkie łaski, jakich Pan Bóg udzielił Kościołowi i każdemu z nas.

3. Pragniemy przekazać słowa serdecznych życzeń dla wszystkich solenizantów i jubilatów rozpoczynającego się tygodnia.

Wasz Proboszcz

* * * * *

W TYM TYGODNIU PATRONUJĄ NAM:

- **w czwartek**, 17 listopada – **św. Elżbieta Węgierska**, jedna z pierwszych tercjarek franciszkańskich, patronka Franciszkańskiego Zakonu Świeckich, która prowadziła głębokie życie duchowe i oddawała się posłudze miłosierdzia – stąd też nazywa się ją patronką miłosierdzia chrześcijańskiego;
- **w piątek**, 18 listopada – **bł. Karolina Kózkówna**, która od najmłodszych lat ukochała modlitwę i starała się wzrastać w miłości Bożej; poniosła śmierć męczeńską na początku I wojny światowej, broniąc cnoty czystości i ludzkiej godności;
- **w sobotę**, 19 listopada – **bł. Salomea**, klaryska, siostra Bolesława Wstydlivego, która w bardzo heroiczny sposób oddała się na służbę Bożą.

* * * * *

„**Nadzieja jest darem Boga**. Winniśmy o nią prosić. Znajduje się ona w najgłębszej części serca każdego człowieka, by mogła rozjaśniać swoim światłem chwilę obecną, często zmaconą i przysłoniętą wieloma sytuacjami niosącymi smutek i ból. Musimy zawsze umacniać korzenie naszej nadziei, aby mogły rodić owoce. Jest to, po pierwsze, pewność obecności i współczucia Boga, pomimo popełnionego przez nas zła. Nie ma takiego miejsca w naszym sercu, do którego by nie mogła dotrzeć Boża miłość. Tam, gdzie jest człowiek, który popełnił błąd, tam tym bardziej obecne jest miłosierdzie Ojca, aby wzbudzić skruchę, przebaczenie, pojednanie, pokój.” (papież Franciszek)

Porządek nabożeństw w naszym kościele

Msze św.: w niedziele: 7⁰⁰, 9⁰⁰, 11⁰⁰, 13⁰⁰, 16⁰⁰ (w kościele na cmentarzu), 18⁰⁰

w dni powszednie: 7⁰⁰, 18⁰⁰.

Kancelaria czynna Pn. – Cz. 8³⁰-10⁰⁰; Pt. i Sb. 16⁰⁰-18⁰⁰

Parafia Rzymско - Katolicka pw. św. Brunona Bonifacego z Kwerfurtu

ul. Wojska Polskiego 135, 18-400 Łomża

Konto: Bank Pekao SA 57 1240 1532 1111 0000 2055 6732

Proboszcz i kancelaria tel. 86 216 39 55, wikariat tel. 86 216 94 50

E'mail: brunon.lomza@gmail.com

strona internetowa: www.brunon.lomza.pl